

Fm 36g2

S

ULB Halle
006 906 575

3

מגיד משנה

המבשר את ישראל

ישועתו

באחרית הימים האלה

נדפס בשנת תצ"ה לס"ק

IS

DI

HENRICI HORCHII
PRÆCO SALUTIS
HEBRAICE

IN USUM GENTIS IUDAICÆ RECUDI
CURAUIT

IO. HENR. CALLENBERG
PHIL. PROF. PUBL.

Halæ in typographia instituti iudaici
CIC MDCC XXXV.

*****:*****:*****
 * * * * *
 * * * * *
 *****:*****:*****
 * * * * *
 *****:*****:*****

PRÆFATIO

ANno huius sæculi quinto in lucem emi-
 sit henricus Horchius specimen he-
 bræolatinum sub titulo: *præco salutis, ad
 obstetricandum spei israelis, per historiam
 euangelicam, denuo repetitam, & adstructam
 testimoniis Moſis & prophetarum.* Excerpſit
 ex Matthæo, Luca & Johanne particulas de
 Seruatoris diuinitate, genealogia, præcur-
 ſore, natiuitate; de eo, quomodo in tem-
 plo oblatus fit, adoratus a magis, atque in-
 ſidiis Herodis ſubductus; de ſpecimine ſa-
 pientiæ, quod duodecennis dederit. Nar-
 rationi ſcholia paſſim interſeruit, non indo-
 cta: in quibus nihil reperi, quod cum erro-
 neis quibusdam viri illius placitis, actisque ha-
 beret cognationem. Omiſi verſionem lati-
 nam, quod lectoribus noſtris, iudæis,
 nullam utilitatem allatura fuiſſet.

Scripſi Halæ, d. xxv. Iul.

CIO IDCC XXXV.

IO. HENR. CALLENBERG.

*****:*****
 *
 *****:*****

מגיד משנה

בשורה טובה על פי יוחנן סימן א

פסוק א' וגו':

בראשית היה הדבר והדבר היה עם
 האלהים ואלהים היה הדבר: הוא היה
 בראשית עם האלהים: כל נעשו בו
 ובלעדיו אף לא אחד נעשה שנעשה:
 בו היו חיים והחיים הם אור האנשים:
 והאור נגה בחשך והחשך לא השיגו:
 איש היה המשולה מהאל יוחנן שמו הוא
 בא לעדה להעיד על האור למען כל
 יאמינו בידו: לא היה זה האור כי
 להעיד על האור: האור הוא האמת
 המגיה כל אדם בא אל עולם: הוא
 היה בעולם והעולם נעשה בו והעולם לא
 הכירו: בא אל אשר לו הנה ואשר
 לו המה לא קבלוהו וכל המקבלים אותו
 נתן להם רשיון להיות בני אלהים
 המאמינים בשמו שהם לא מדמים ולא
 מן רצון הבשר ולא מן רצון הגבר

כי

A

מגיר משנה

כי מאלהים נולדו: והרבר נהיה בשר
 ושכן בנו ונראת ארת כבודו כבוד כמו
 יהיר מן האב מלא חסד ואמת: יוחנן
 העיד עליו וקרא לאמר זה הוא שאמרתי
 עליו הבא אחרי נהיה לפני: (רוצה לומר
 גדול ונכבד ממני כי ראשון הוא ממני):
 וממלאתו כלנו לקחנו וחסד תחת חסד כי
 נתנה התורה ביד משה החסד והאמת
 ביד ישוע המשיח נהיה: את האל לא
 ראה אדם מיום הבן היחיד אשר בחיק
 האב הוא היה מליץ:

ביאור:

בוא וראה בזה ישראל את משיח יהודה בכבודו
 וכרוממותו האמת: אמנם אמרו עליו חכמים
 הקדמונים כי ירום הוא מאברהם ונשא ממש
 וגבה ממלאכי השרת: אך אם אינך תכבדנו כאל
 עולם וכאחד עם עליון אתה גזול מעליו כבודו
 הראשון: כי הנה מי גזל יעקב אביך הלא
 אלהי מרום באמרו המלאך הגזל אתי מכל רע
 יברך את הנערים (בראשית מ"ח ט"ז): והלא אמר
 הוא עצמו לא יעקב אנכי הלא ביתא (שם ל"א י"ג):
 ואז אמר אני יהוה אלהי אברהם אביך (שם כ"ח י"ג):
 לא תאמר שמלאך השרת נושא שם יהודה שולחו:
 כי הנה השם הזה מיוחד לעליון לבדו: שנאמר
 אני יהודה הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן (ישעיהו
 מ"ב ח'): ועוד יהודה אלהי הצבאות יהודה זכרו
 (הושע י"ב ה'): אף אמנם שם המזבח יהודה
 נסי

נסי (שמות י"ז ט"ו) ושם העיר יהוה שמה (יחזקא
 מ"ח ל"ה) ויהוה צדקנו (ורמיה ל"ג ט"ו) • אך שם
 יהוה איננו שמם רק המאמרים האלה כתובים עליהם
 כמו על לוח ומפתן הבית: ואולם על הארון
 המשיח לא כתוב לבד המאמר הזה יהוה צדקנו
 כי אם נקרא גם בשם יהוה בפרט והוא בתוכו כשם
 עצמו וישותו שנאמר שמי בקרבו (שמות כ"ג כ"א) •
 ואם הוא צדקנו גם יהוה הוא • שכתוב אך ביהוה
 צדקות ועז ביהוה יצדקו ויתהללו כל זרע ישראל
 (ישעיה מ"ה כ"ד) • ובנסע הארון אומר משה
 (במדבר י' ל"ה) קומה יהוה לא אֵל הארון כי אֵל
 יהוה עצמו השוכן על הארון: ואם המלאך
 הגואל מן הבריות הוא הלא תעשה את אביך הקדוש
 עובר עבודה זרה בעבדו את המלאך הזה עד לעשות
 לו מזבח • שנאמר נקומה ונעלה ביתא ואעשה
 שם מזבח לא העונה אותי ביום צרתי (בראשית
 ל"ה ג') • כי מלאך הגואל הוא אֵל ביתא וכתוב
 זוכה לאֵהים יחרם בלתי ליהוה לבדו (יחזקא כ"ב כ'):
 על כן הלא מחויבים אנחנו להאמין שמלאך הגואל
 הוא יהוה לא בשם לבד כי אם גם באמת ומקור
 הברכה לברך את הנערים וכן גם כל בני ישראל
 וכל משפחות האדמה: ועתה ישראל למד
 זה תמאס את גואל אבותיך ותקווה לך משיח שהוא
 רק אדם ולא אֵל • הלא עשית כזה שמים רעות כי
 עזבת את מקור מים חיים לחצב לך בארות בארות
 נשברים אשר לא יכילו המים • אכן כדברי השיר
 אח לא פדה יפדה איש לא יתן לאֵהים כפרו ויקר
 פדיון נפשם וחדל לעולם אך אֵהים יפדה נפשי מיד
 שאול כי יקחני סלרה (תחלי' מ"ט ח' ט"ז ט"ז): ואם
 כן מדוע כמו זר תחשב את תורת אֵהיך הכותב לך
 רובי

מגיד משנה

רובי סודו את סוד בנו ואת סוד בואו בבשר הלא
 אתה קורא מה שמו ומה שם בנו כי הדע
 (משלי ל' ד') : ופן תאמר ענינו הוא שאין
 לאלהים הבן. הנה פירושו האמת בדברי החכמה
 חליונה. יהוה קנני ראשית דרכו קדם מפעליו
 מאז באין תהומות חוללתו (שם ח' כ"ב). הנה
 לך החכמה בן אלהים קנויה ומחוללה מן האלהים
 מעולם. ושלא תבין כזה תולדת בשר הבן נקרא
 גם חכמה גם דבר שכתוב בדבר יהוה שמים נעשו
 וברוח פיו כל צבאם : ועתה זכור ישראל
 את מוצאיך. יהוה הדבד והרוח. ושלשה האלה
 הם אחד. אין קיצוץ ואין פירוד. יהוה אלהינו יהוה
 אחד. ארור אשר יהיה לו אלהים אחרים על פניו :
 ולמען הדע כי הבן גם המשיח הוא אמרה עוד
 החכמה מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ. וזה
 שמעת אף מפי יהוה. אתה בני אני היום ילדתיך
 (תהלים ב' ד'). היאמר כזאת א' דוד. או אתנה
 גוים נחלתך ואחותך אפסי ארץ. אבל א' המשיח
 אמר נתתיך לאור גוים לחיות ישועתי עד קצה
 הארץ : וא' תתמה שבן אלהים אשר מעולם
 נולד רוח מרוח יולד בעתו גם בשר מבשר. לא
 שהשתנה לבשר כי אם נגלה בבשר. כי זה אשר
 באר לך הנביא לאמר ביום ההוא יהיה צמח יהוה
 לצבי ולכבוד ופרי הארץ לגאון ולתפארת לפליטת
 ישראל (ישעיה ד' ב'). הנה לך המשיח בן אלהים
 ובן אדם צמח יהוה ופרי הארץ. ר"ל צמח דוד :
 ובמקום אחר כי ילד יולד לנו בן נתן לנו ויקרא
 שמו פלא יועץ אל גבור אבי עד שר שלום.
 ראה בן הנולד שגם הוא אל גבור. אם זיה שם
 יחזקיהו או סעד הוא כסא דוד לעולם. וא' נא
 תחשיך

תחשיך עוד עצה במלין בלי דעת לאמר שם הקורא
 הוא ולא שם הנקרא * אך שם הנקרא כי הילד
 הזר הלל נקרא שר שלום על כסא דוד ועל
 ממלכתו ולכן נקרא גם פלא יועץ * גבור אבי עד
 כי הנה מחוברים השמות האלה כלם וכן מיוחדים
 לאחד גם כלם * ועל מה אתה מבדיל מלבך את
 אשר חבר אלהים: ומה נראה יהיה כמרה
 פעמים בדמות בן אדם * * אברהם בלוי ממרה *
 * יעקב בבית * * ובמחנים * * משה על הצור *
 * ישעיה על הכסא * * יחזקאל על המרכבה * כי
 הצורה ההיא הלא מורה לעתיד לבוא שיהיה הוא
 ילבש בשר לשכן בנו להדריכנו באורח חיים ולכפר
 עונותינו בדמו: ועל כן ישב הכרובים
 בתוך עמו להורות על סוד הגדול הזה לשבת כבודו
 על המשיח בנו שהוא משכן יהוה באמרת ומקום
 מנוח לכל מלא רוח הקדש שנאמר ונחה עליו רוח
 יהוה רוח חכמה ובינה רוח עצה וגבורה רוח דעת
 ויראת יהוה (ישעיה י"א ב') * וכן האב ורוחו
 לא נפרדו מן הבן אף על פי שאינם גולדים בשר *
 כי אם הבן לבדו * אכן גם זה אבי עד שהוליד
 במוותו את חיי העולם: ועתה בני אדם נשקו
 בר הנתן לנו פן יאנף ותאכזר דרך (תהלים ב' י"ב)
 נשקו לו מנשיקות אמונה בלי שקר למען תולדו
 מאהים בני אלהים * משפט הירושלה בגורל
 הקדושים באור * נשקו לו באהבה שהורה כי הוא
 אהבנו ראשון ובא אינו השוכנים בחטאותינו * למען
 יביאנו * אלהים לראות פניו בצדק ושובע שמחות
 בימינו לנצח * נשקו לו במשמעת הלב כבריות
 חדשות הנבראות בו * כל מעשים טובים ללכת
 בס לפני אלהים ואנשים: גם אתה בית יעקב
 לכו

מגיד משנה

לכו ונלכה באור יהודה. שאבו ממעין הישועה
 אשר שאבו ממלואו גם אבותיך הקדושים. אשר
 מוצאותיו מקדם מימי עולם. שמעו לוי שהוא
 מליץ מחיק האב עד נאמן ולא מרמה בפיו שבא
 לישועתנו בעת המזומן והיה גדול רוח בדברים
 ובמעשים בעיני כל העם. שלוקח מעוצר
 וממשפט וישב לימין הגבורה במרומים עד ישירת
 יהוה אויביו הדום רגליו. כאשר אתה קורא בספר
 הזה הנשען על דברי משה והנביאים. ושתדע מה
 אדיר האדון. בין בראשונה מה גדול העבד המשולח
 לפניו לפנות הדרך:

בשורה טובה על פי לוקאס סימן א
 פסוק ה' וג'

ואלה תלדות יוחנן: בימי הורדוס מלך
 יהודה היה כהן זכריה שמו ממשמרת
 אביה ואשתו מבנות אהרן ושמה אלישבע:
 וצדיקים היו שניהם לפני אלהים הולכים
 בכל מצוות ומשפטי יהוה בלי מום ואין
 להם ילד בעבור שעקרה אלישבע ושניהם
 היו באים בימים: ויהי בכהנו לסדר
 משמרתו לפני יהוה כמנהג הכהונה היה
 עליו גורל לקטר ויבא אל היכל יהוה ויתפלל
 כל המון העם מחוץ בשעת הקטורת
 ונראה אליו מלאך יהוה העומד לימין מזבח
 הקטורת ויחת זכריה בראתו ויפל עליו
 פחד

זר ויאמר אליו מלאך אל תירא
 וכריה יען אשר נענתה שאלתך ואלישבע
 אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן ותהיה
 לך שמחה וגילה וישמחו רבים בתולדתו כי
 הוא גדול יהיה לפני יהוה ויין ושכר לא
 ישתה וימלא רוח הקדש מבטן אמו וישיב
 רבים מבני ישראל אל יהוה אלהיהם והוא
 ילך לפניו ברוח ובכח אליהו להשיב לב
 אבות על בנים וסוררים אל מעם הצדיקים
 לכוונן ליהוה עם נכון: ויאמר זכריה
 אל המלאך מאין אדע את זאת כי אני זקן
 ואשתי באה בימים ויען המלאך ויאמר לו
 אני גבריאל העומד לפני אלהים ושולחתי
 לדבר אליך ולבשר אתך האלה והנה תהיה
 מחריש ולא תוכל לדבר עד יום להיות בו
 האלה עקב אשר לא האמנת בדברי אשר
 ימלאו לזמנם: והעם מקווה את זכריה
 ויתמהו באחרו בהיכל ובצאתו לא יוכל
 לדבר אליהם וידעו כי ראה המראה בהיכל
 והוא רומז להם ויחול אלם ויהי במלאות
 ימי עבודתו וילך ביתו: ואחר הימים
 ההם הרתה אלישבע אשתו ותתחבא חמשה
 חרשים ותאמר כי כה עשה לי אדני בימים
 אשר ראה להסיר חרפתי בבני אדם:
 ובחדש

מגיד משנה

ובהחדש הששי נשלח גבריאל המלאך
 מאלהים בעיר הגליל אשר שמה נצרת אל
 עלמה המאורשת לאיש שמו יוסף מבית
 דוד ושם העלמה מרים ויבא המלאך אליה
 ויאמר שלום לך המוחנת יהוה עמך ברוכה
 אתי בנשים: ותרא ותחרד בדברו
 ותחשב מה דברי שלום האלה ויאמר
 המלאך אליה אלתיראי מרים כי מצאת חן
 עם האל והנך הרה ויולדת בן וקראת שמו
 ישוע הוא יהיה גדול ובן עליון יקרא ויתן
 לו יהוה אלהים את כסא דוד אביו ומלך
 בבית יעקב לעולמים ולמלכותו לא יהיה
 קץ: ותאמר מרים אל המלאך איך תהיה
 זאת כי איש לא ידעתי ויען המלאך ויאמר
 אליה רוח הקודש תבא אליך וכה עליון עליך
 יצל ועל בן הנולד הקדוש יקרא בן אלהים:
 והנה אלישבע מודעך היא גם היא הרה
 בזקונה והחדש הזה הוא ששי לרה לאשר
 אומרים כי עקרה היא כי לא יבצר מאל
 כל דבר: ותאמר מרים הנני שפחת יהוה
 יהי לי כדברך וילך מעליה המלאך: ותעל
 מרים בימים ההם ותלך ארץ ההר
 גמחרה אל עיר יהודה ותבא בית זכריה
 ותשא לאלישבע לשלום ויהי כשמוע
 אלישבע

אלישבע את דברי שלום מרים רקד העולל
 בבטנה ותמלא אלישבע רוח הקדש ותקרא
 בקול גדול לאמר ברוכה אתי בנשים וברוך
 פרי בטןך ואי מזה לי זאת כי נאה אלי אם
 אדני כי הנה בהיות קול דברי שלומך
 באזני רקד בגיל העולל בבטני ואשריה
 אשר האמינת כי יאמנו הנאמרים אליה
 מיהורה: ותאמר מרים מגדלה נפשי את
 יהוה ותגל רוחי באלוה מושיעי כי ראוה
 ראה בשפלת אמתו כי הנה מעתה יאשרוני
 כל רור ודור כי עשה לי גדולות הנבור
 וקדוש שמו ורחמיו לרור דורות ליראיו
 עשה חיל כזרועו כזר גבוהים במחשבות
 לבם הוריד מושלים מכסאות וירם את
 שפלים הרעבים מלא טובות ועשירים שלח
 ריקים גואל את ישראל עבדו לזכור רחמים
 כאשר דבר אל אבותינו לאברהם ולזרעו
 לעולם: ותשב מרים עמה כשלשה חדשים
 ותשב אל ביתה: וימלא לאלישבע זמן
 לרתה ותלד בן וישמעו השכנים ומודעיה
 כי הגדיל יהוה רחמיו עמה וישמחו אתה
 ויהי ביום השמיני ויבאו למול את הילד
 ויקראו לו בשם אביו זכריה ותען אמו ותאמר
 לא כי יקרא יוחנן ויאמרו אליה אין במולדתך

אשר

B

אשר יקרא בשם הזה וירמזו לאביו איכר
ירצה להקראו וישאל לוח ויכתב לאמר
יוחנן שמו ויתמהו כלם ויפתח פיו פתאם
ולשונו וידבר מברך אלהים ויהי פחד על
כל שכניהם וככל גבול הר יהודה יתנו כל
הדברים האלה וישומו כל השומעים על לב
לאמר ומה יהיה הילד הזה ותהי יר יהודה
עמו: וימלא זכריה אביו רוח הקדש
ויתנבא לאמר: ברוך יהוה אלהי ישראל
כי פקד ופרדה עמו וירם קרן ישועה לנו
בבית דוד עבדו כאשר דבר בפי הנביאים
הקדושים אשר מעולם ישועה מאויבינו
ומיד כל שנאינו לעשות רחמים עם אבותינו
ולזכור ברית קדשו שבועה שנשבע לאברהם
אבינו לתת לנו: לעבדו בלי פחד הגאולים
מיד אויבינו בחסד וצדקה כל ימי חייו:
ואתה הילר נביא עליין תקרא כי תלך
לפני יהוה לפנות דרכיו לתת דעת הישועה
לעמו בסליחת חטאותיהם ממעי רחמי
אלהינו אשר פקדנו הזרח ממרום להראות
ליושבים בחשך וצלמורת לישר רגלינו
בדרך שלום: ויגדל הנער ויגבר ברוח ויהי
בערבות עד יום הגלותו אל ישראל:

בשורה

בשורה טובה על פי מתי סימן א
פסוק א וגו :

ספר תולדות ישוע המשיח בן דוד בן
אברהם: אברהם הוליד את יצחק ויצחק
הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יהודה
ואת אחיו ויהודה הוליד את פרץ ואת זרח
מתמר ופרץ הוליד את חצרון וחצרון הוליד
את עמינדב ועמינדב הוליד את נחשון
ונחשון הוליד את שלמון ושלמון הוליד את
בעז מן רחב ובעז הוליד את אובד מן רות
ועובד הוליד את ישי וישי הוליד את דוד
המלך: ודוד המלך הוליד את שלמה
מאשת אוריה ושלמה הוליד את רחבעם
ורחבעם הוליד את אביה ואביה הוליד את
אסא ואסא הוליד את יהושפט ויהושפט
הוליד את יורם ויורם הוליד את עזיהו
ועזיהו הוליד את יותם ויותם הוליד את
אחז ואחז הוליד את יחזקיהו ויחזקיהו הוליד
את מנשה ומנשה הוליד את עמון ועמון
הוליד את יאשיהו ויאשיהו הוליד את
יהויקים ויהויקים הוליד את יהויכין ואת
אחז בקרוב גלות בבל: ולגלות בבל
יהויכין הוליד את שאלתיאל ושאלתיאל
הוליד את זרובבל וזרובבל הוליד את אביד
ואביד

מגיד משנה

ואביזר הוליד את אליקים ואליקים הוליד
את עזר ועזר הוליד את צדוק וצדוק הוליד
את אבין ואבין הוליד את אליזר ואליזר
הוליד את אלעזר ואלעזר הוליד את מתן ומתן
הוליד את יעקב ויעקב הוליד את יוסף בעל
מרים אשר ממנה נולד ישוע הנקרא משיח.
כל משפחות מאברהם עד דוד משפחות
ארבע עשרה ומרוד עד גלות בבל משפחות
ארבע עשרה ומגלות בבל עד המשיח
משפחות ארבע עשרה:

הנה עבר הספר הזה על אחזיהו יואש ואמצייהו
לשקל מספר המשפחות גם על פדיה אבי זרובבל
כדרך הכתוב א זרובבל בן שאתיאל:

ואלה תולדות ישוע המשיח מרים אמו
היתה מאורשה ליוסף ובטרהם בואם יחריז
היא נמצאת הרה מרוח הקדש ויוסף בעלה
בשהוא צדיק ולא רצה להביא עליה מוסר
הואיל לשלחה בלש ובחשבו האלה הנה
נראה אליו מלאך יהוה בחלום לאמר יוסף
בן דוד אל תירא לקחת את מרים אשתך
כי הנולד ברה הוא מרוח הקדש ותלד בן
וקראת שמו ישוע כי הוא יושיע עמו
מחטאותם ותהי כל זאת למלא הנאמר
מיהוה ביד הנביא האומר הנה העלמה
הרה

היה וילדת בן וקראת שמו עמנואל ויִקְרָא
יוסף משנתו ויעש כאשר צוהו מלאך יהוה
ויקח את אשתו ולא ידעה עד ילדה את
בנה הבכור ויקרא שמו ישוע:

ביאור:

לכן א נא תעמד עינך ישראל על בן הנביאה
ויותר ראה א בן העלמה שאיננה יודעת איש
שהוא עמנואל באמת אשר מורה בו בן הנביאה
כצל על גופתו שנאמר הנה אנכי והילדים אשר
נתן לי יהוה לאתות ולמופתים בישראל מעם יהודה
צבאות השוכן בהר ציון (ישעיה ח' י"ח): ומי
הוא זה אשר מורה עליו בן הנביאה הלא הילד
אשר שמו פלא אל גבור כמו שפרשתי לך
בתחלה מעצם הנבואה הזאת שדבר בה ישעיה על
עמנואל שהוא באמת שם פלא שאין דומה לו כל
שם בשמים ובארץ כי הוא מורה בעקר האמונה
הגדול הזה כי המשות הוא אלה שוכן בשר ומשולח
ממרום לעזרנו על כל צרינו כי אם האל
עמנו מי לקראתנו:

כשורה טובה על פי לוקאס סימן ב'

פסוק א' וגו':

ויהי בימים האלה יצא דבר מקיסר אוגוסט
לכתוב כל תבל זאת כתיבה הראשונה
שהיתה בעת קורניוס פחת ארם וילכו כל
אחד להכתוב איש איש בעיר שלו ויעל
יוסף גם הוא מגליל מעיר נצרת אל ארץ
יהודה

B 3

מגיד משנה

יהודה בעיר דוד אשר יקרא לה בית לחם
 בהיותו מבית וממשפחת דוד להכתב עם
 מרים המאורשה לו אשתו שהיא חרה ויהי
 בהיותם שמה וימלאו ימי לדתה ותלד בנה
 הבכור ותחתלהו וישימהו באבוס יען אשר
 אין להם מקום במלון: ויחנו בגבול הזה
 הועים שומרי משמרות לילה על עדרם
 והנה עמד אצלם מלאך יהוה וכבוד יהוה
 נגה עליהם וייראו יראה גדולה ויאמר להם
 המלאך אל תיראו כי הנני מבשר אתכם
 שמה גדולה שתהיה לכל העם כי נולד
 לכם היום מושיע שהוא משיח הארון בעיר
 דוד וזה לכם האות תמצאו הילד המחתל
 מושם באבוס ויהי פתע עם המלאך מלוא
 צבא השמים מהללי אלהים ואומרים
 כבוד במרומים לאל ועל הארץ שלום
 באדם חפץ: ויהי כאשר הלכו מעמם
 השמימה המלאכים ויאמרו האנשים הרועים
 איש אל רעהו נעבר נא עד בית לחם
 ונראה את הדבר הנחיה הזה אשר הודיענו
 יהוה ומהרו ללכת וימצאו את מרים ואת
 יוסף ואת הילד המושם באבוס ואחר שראו
 הודיעו את הדבר הנאמר אליהם על הילד
 הזה ויתמחו כל השומעים על אשר אמרו להם
 הרועים:

הרועים ותצור מדים כל הדברים ההם
 משוחחת בלבה וישבו הרועים מכבדים
 ומהללים את האלהים על כל אשר שמעו
 וראו שנאמר אליהם: ובמלאת שמונה
 ימים למול את הילד ויקרא שמו ישוע
 שנקרא ממלאך בשרם הוא הורה בבטן
 ובמלא את ימי טהרתם לפי תורת משה
 ויעלוהו לירושלים להקריב ליהוה כמו כתוב
 בתורת משה קדוש לי כל בכור פטר כל
 דחם הזכרים ליהוה ולתת קרבן שנאמר
 כתורת יהוה שתי תורים או שני בני יונה
 והנה איש היה בירושלים שמו שמעון והאיש
 ההוא צדיק וירא אלהים המקווה את נחמת
 ישראל ותחי עליו רוח הקדש ונדרש לו
 מרוח הקדש לא ראות המורת לפני ראותו
 את משיח יהודה ויבא ברוח אל המקדש
 ובהביא הוריו את הילד את ישוע
 לעשותם כמנהג התורה עליו ויקחהו אל
 זרועתיו ויברך אלהים לאמר עתה פטרת
 את עבדך אדני כדבוך בשלום כי ראו עיני
 בישועתך אשר כוננת על פני כל העמים
 אור להגלות אל הגוים וכבוד לעמך לישראל:
 ויתמחו יוסף ואמו מנאמרים עליו ויברך
 אותם שמעון ויאמר אל מרים אמו הנה זה
 מושם

מגיד משנה

מושם למפלה ולתקומת רבים בישראל
ולאות המריבה ואת נפשך תעבר חרב למען
תגלינה מחשבות מלכות רבים: ותהי
הנביאה ושמה חנה בת פנואל משבט אשר
הבאה בימים רבים ותהי עם אישה שש שנים
אחר בתוליה והיא אלמנה כשמונים וארבע
שנה ולא סרה ממקדש בצומות ובתפילות
עוברת יום ולילה גם היא בעצם השעה
הזאת קמה ומודה ליהוה ותדבר עליו לכל
המחכים את הגאולה בירושלים ויגדל
הילד ויגבר ברוח מלא חכמה ויהי חן יהוה
עליו:

בשורה טובה על פי מתתיהו סימן ב
פסוק א' וגו':

ואחרי כן הנה באו לירושלים מגים (חכמי
הגוים) מקדם ויאמרו איה המלך הנולד
ליהודים כי ראינו את כוכבו בקדם ונבוא
להשתחוות לו וישמע הורדוס המלך ויחת
וכל ירושלים עמו ויקהל כל שרי הכהנים
וסופרי העם וידרש מהם איפוא יולד המשיח
ויאמרו לו בבית לחם יהודה כי כן כתוב ביר
הנביא ואתה בית לחם אפרתה צעיר להיות
באלפי יהודה ממך לי יצא להיוולד מושל
בישראל: אז קרא הורדוס למגים בלאט
ויחקר

ויחקר מהם את עת הראות הכבב וישלחם
 בית לחם ויאמר לכו שאלו היטב על הילד
 וכי תמצאו הגידו לי למען אבוא גם אני
 ואשתחווה לו: ואחר שמעו את המלך
 וילכו וחנה הכבב אשר ראו בקדם הולך
 לפניהם עד שבא ועמד ממעל אשר היה
 שם הילד ובראותם את הכבב וישמחו
 שמחה גדולה מאד וכבואם הבית מצאו את
 הילד עם מרים אמו ויפלו וישתחוו לו ויפתחו
 אוזרותם ויקריבו לו מתנות זהב ולבונה ומר
 ונדרש להם בחלום שלא יטו אל הורדוס
 וישונו דרך אחר ארצם: ובשובם הגה
 מלאך יהוה נראה ליוסף בחלום ויאמר קום
 קח את הילד ואת אמו וברח אל מצרים
 והיה שם עד שאני אומר לך כי אבה הורדוס
 לבקש את הילד להשחיתו: ויקם ויקח את
 הילד ואת אמו לילה ויסע אל מצרים ויהי
 שם עד מות הורדוס למלאות הנאמר מיהוה
 ביד הנביא האומר ממצרים קראתי בני:
 ובראות הורדוס כי לענו לו המגים ויחר לו
 מאד וישלח ויהרג כל ילד בית לחם וגבוליה
 מבן שנתים ולמטה בעת אשר חפשו ממגים
 אז מלא הנאמר ביד ירמיה הנביא, אומר
 קול ברמה נשמע נהי בבי תמרורים רחל
 מבכה

מגיד משנה

מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי
 אינו: ואחר מות הורדוס הנה מלאך יהוה
 נראה בחלום ליוסף במצרים לאמר קום
 את הילד ואת אמו ולך ארץ ישראל כי מתו
 מבקשי נפש הילד ויקם ויקח הילד ואמו
 ויבא ארצה ישראל: וכשמעו כי ארכילאוס
 מלך על ארץ יהודה תחת הורדוס אביו
 וירא לבא שמה ונדרש לו בחלום ויסע אל
 גבולות הגליל ויבא וישב בנצרת למלאות
 הנאמר ביד הנביאים כי הנצרי יקרא: רוצה
 לומר: בזוי עם:

בשורה טובה על פי לוקאס סימן ב
 פסוק מ"א וגו'

וילכו הוריו שנה בשנה לירושלים בחג
 הפסח ובהיותו בן שתים עשרה שנה ויעלו
 לירושלים כמשפט החג ובמלאת הימים והם
 שבים עמד ישוע הנער בירושלים ולא ידע
 יוסף ואמו ויהי כחשבם שהוא באורחה באו
 דרך היום ויבקשוהו במודעים ומיודעים ולא
 מצאו וישבו לירושלים לבקש אותו ויהי
 אחר שלשת ימים וימצאוהו במקדש יושב
 בתוך מלמדים שומעם ושואלם ויתמהו
 במאד מאד כל השומעים אליו מבינה
 ומתשובתיו ויחתו הוריו בראותם אותו
 ותאמר

מגיד משנה

אמר אליו אמו מה עשית לנו את זאת
בני הנה אביך ואני מבקשך ביגון ויאמר
אליהם מה זה כי תבקשוני הלא תדעו כי
עלי להיות באשר לאבי והם לא יבינו את
הדבר שדבר אליהם וירד עמם ויבא נצרת
ויענה מפניהם ותצר אמו כל הדברים האלה
בלבה ויגדל ישוע בחכמה ובקומה וכן
עם אלהים ואנשים:

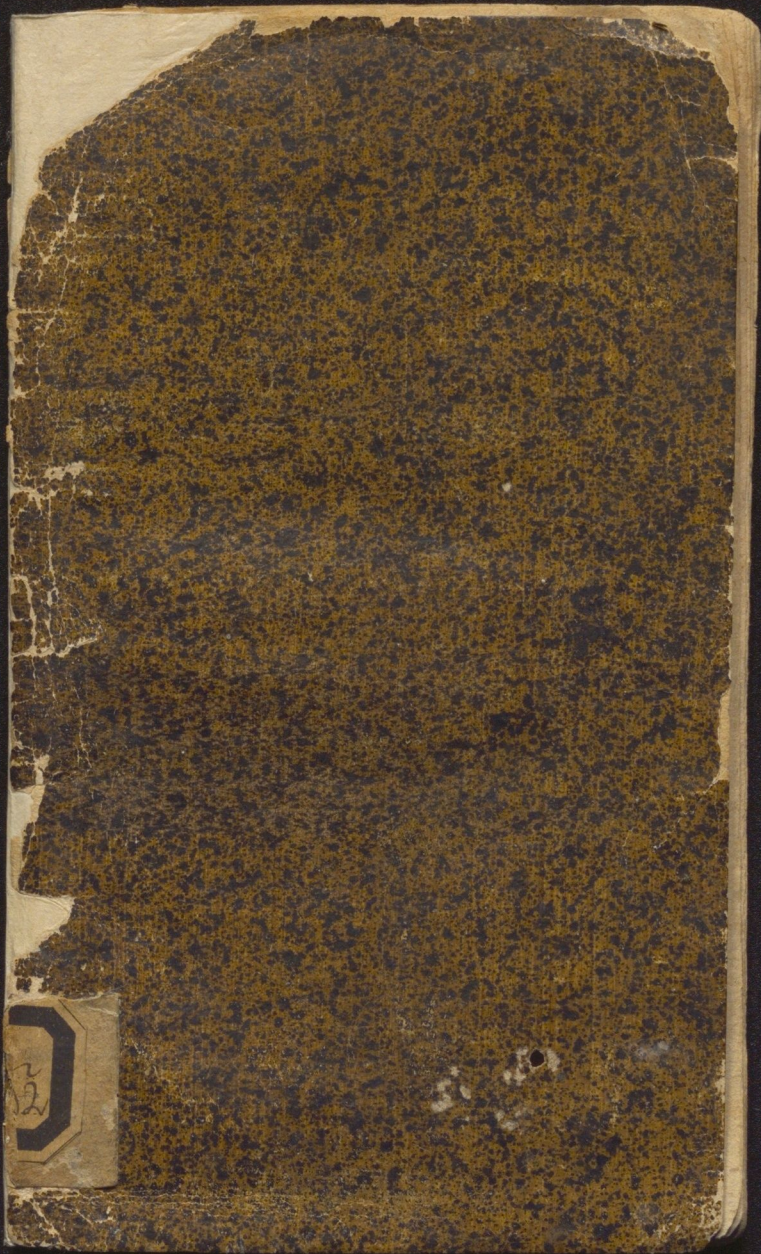
שם בסימן ג' ומתתי סימן ג' פסוק א' וגו':

בשנת חמש עשרה למלכות הקיסר מיכריוס
לימות פונטיוס פילאטוס פחת ארץ יהודה
והורדוס שר רביעי בגליל ופיליפוס אחיו שר
רביעי באיטוריא וטרבונא ולוסאניאס שר
רביעי באבילינא וכהנים גדולים חנא וכיפא
היה דבר אלהים אל יוהנן בן זכריה במדבר
ויבא אל כל גבול הירדן קורא טבילת תשובה
לסליחת החטאות ויאמר שובו כי קרובה
מלכות שמים כי הוא שנאמר עליו ביד
ישעיה הנביא אומר קול קורא במדבר פנו
דרך יהוה ישרו בערבה מסלה לאלהינו כל
גיא ינשא וכל הר וגבעה ישפלו העקב למישור
והרכסים לבקעה וגולה כבוד יהוה וראו כל
בשר כי פי יהוה דבר: והוא יוחנן היה
לו מלבוש משערת הגמל ואזור הער על
חלציו ומאכלו הגבים ודבש היער אז יצאה
אליו

מגיד משנה

אליו כל ירושלים וכל ארץ יהודה וכל גבור
הירדן והיו טבולים ממנו בירדן מודים את
חטאותם ובראותו רבים מפרושים וצדוקים
הבאים אל טבילתו אמר להם זרע הנחש
מי הראה אתכם להמלט הקצף העתיד לבוא
לכן עשו פרי השווה לתשובה ואל תואילו
לאמר בנפשכם אב לנו אברהם כי אומר אני
לכם שיוכל אלהים מן האבנים האלה הקים
לאברהם בנים וכבר הושם הקרדוס על שרש
העצים ולכן כל עץ לא עושה פרי טוב נכרת
והשלך באש: וישאלוהו לאמים לאמר ועתה
מה נעשה ויען ויאמר להם מי שלו שתי
כתונות יתן לאשר לו אין ומי שלו מאכל
יעשה גם כן ויבאו גם המוכסים להטבל
ויאמרו לו מה נעשה ויאמר להם אל תרבו
על הנפקד לכם וישאלו לו אף אנשי המלחמה
לאמר ואנחנו מה נעשה ויאמר אליהם לא
תחמסו כל אדם ולא תעשקו ודי לכם אפסניא
שלכם: ויקו העם ויחשבו הכל בלבם על
יוחנן האם המשיח הוא ענה יוחנן לכל לאמר
אמנם טובל אני אתכם במים אל התשובה
והבא אחרי גבר ממני אשר אין די אנכי לו
לשאת את הנעלים הוא יטבל אתכם ברוח
הקדש וגאש אשר מזרה בידו ויזרה את גרנו
וקבץ החטה במסכותיו ואת המוץ ישרף
באש שלא תכבה:

Wga. 4.

Fm 3692

5

מגיר משנה
המבשר את ישראל

ישועתו
נאחריה הימים האלה

דפוס צמנת חצ'ה לט"ק

